

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o **náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 6 C 297/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 21. januára 2015 sp. zn. 8 Co 143/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením z 27. marca 2014 č.k. 6 C 297/2012-144 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 €, v lehote 3 dní po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia. Súdny poplatok vyrubil súd prvého stupňa podľa pol. č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) s poukazom na § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne uznesením z 21. januára 2015 sp. zn. 8 Co 143/2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že do 30. septembra 2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch oslobodené od poplatku, avšak od 1. októbra 2012 bolo predmetné ustanovenie

zrušené. Odvolací súd poukázal na prechodné ustanovenie § 18ca zákona o súdnych poplatkoch a k odvolacej námietke uviedol, že v prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 cit. zákona až podaním odvolania, ktoré je poplatkovým úkonom podľa § 1 ods. 1 cit. zákona. Odvolacie konanie v danej veci začalo podaním odvolania 25. marca 2014, ide teda o súdny poplatok za konanie (odvolacie konanie) začaté až po 30. septembri 2012, nejde ani o úkon, ani o konanie začaté do 30. septembra 2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca cit. zákona). Aj keď samotné konanie začalo pred 1. októbrom 2012, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ cit. zákona v znení účinnom do 30. septembra 2012, ale použije sa ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch účinné v čase začatia odvolacieho konania. Ide totiž o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým pred 1. októbrom 2012.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady. Dovolanie odôvodnila tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jej práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože jej súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 280/2014, 2 Cdo 295/2014, 2 Cdo 310/2014, 2 Cdo 331/2014, 2 Cdo 350/2014, 2 Cdo 552/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 353/2014, 5 Cdo 390/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 526/2014, 8 Cdo 431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2016

JUDr. Viera P e t r í k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová